

יא ביום הקהל: ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן
 יב יהוה אלי את-שני לחת האבנים לחות הברית: ויאמר
 יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת
 ממצרים סרו מהר מן-הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה:
 יג ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את-העם הזה והנה
 יד עם-קשה-ערף הוא: הרף ממני ואשמידם ואמחה את-
 שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי-עצום ורב ממנו:
 טו ואפן וארד מן-ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית
 טז על שתי ידי: וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם
 לכם עגל מסכה סרתם מהר מן-הדרך אשר-צוה יהוה
 יז אתכם: ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי
 יח ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים
 יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי

ר ש"י

(יא) לחת. לחת כתיב ששתיים שוות: (יח) ואתנפל כראשונה ארבעים יום. שנאמר
 (שמות לב, ז) ועמה אלנה אל ה' אולי אכפרה, באותה עלייה עכבתי ארבעים יום, נמלאו
 כלים צעירים ומשעה באב, ^[א] שהוא עלה בשמונה עשר בתמוז, זו ציוס נתרצה לישראל, ואמר
 לו למשה (שם לד, א) פסל לך שני לוחות, עשה עוד ארבעים יום, נמלאו כלים ציוס הכפורים,
 זו ציוס נתרצה הקב"ה לישראל בשמחה, ^[ב] ואמר לו למשה סלחתי כדנרך, לכך הוקבע
 למחילה ולסליחה. ומנין שנתרצה ברצון שלם, שנאמר בארבעים של לוחות אחרונות (להלן י, י)
 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים, מה הראשונים ברצון, אף אחרונים ברצון, אמור מעתה

גור אריה

אף על גב דכתיב "לא בצדקתך אתה בא רשעת הגוים אתה מורישי", כך רשעת הגוים ושכועת האבות,
 פירושן, לא היה גרמת ביאתכם לארץ רשעת הגוים להורישי ושכועת האבות
 שבשביל צדקתכם אתם באים לרשת ובשביל לרשת. ומה שדחיקה לזה לכלול יחד צדקת

אמנם ירושת א"י מתחלקת לשתי בחינות; הורשת הגוים, וירושת ישראל, אך שתי בחינות אלן
 מצטרפות ל"גרמת הביאה", ובפועל, כניסת ישראל לא"י תתאפשר רק בצירוף שתי הבחינות הללן
 להדדי. כי אמנם שתי הבחינות שייכות הן לשני צדדים שונים, אך הם שני צדדים של אותה מטבע,